

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

25. de nomine hoc, persona, accepto pluraliter.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

Cúmque addimus, distinctæ sunt personæ proprietatibus siue differētes proprietatibus, aliã esse hãc personã, & aliã illã suis proprietatibus significamus. Et cum dicimus, aliã & aliam, non diuersitatē vel alienationem ibi ponimus, sed confusionem Sabellianam excludimus. Et ita cum dicuntur discretæ personæ, vel discretio in personis, eandē intelligentiã facimus. Eodem enim modo accipitur discretio, quo distinctio. Cum verò dicitur Trinitas, id significari videtur quod significatur cum dicitur, Tres personæ: ut sicut non potest dici, Pater est tres personæ: ita non debet dici, Pater est Trinitas.

DE SIGNIFICATIONE HUIUS
nominis Persona, cum dicitur
pluraliter.

D I S T I N C T. Vigesimaquintæ

C A P. Primum.

*Personæ nomen significat essentiam
in supposito.*

Q Vum prædictum sit hoc nomen Persona dicere substantiã, considerandum est quis sensus sit, dum dicitur, Tres personæ, vel alia persona Patris, alia, &c. Nã videmur plures essentias cõfiteri, & ita plures Deos. Si verò ibi essentiæ significationē nō tenet, alia est huius nominis ratio, cum dicitur,

G iij

Pater est persona, & Filius est persona, & cum dicitur, Pater & Filius sunt personæ, & cum dicitur alia persona Patris, alia Filij, &c. Quod non videtur, quia dicit Aug. quod dicitur tres personæ, quia id quod persona est, commune est tribus, ut supra dictum est.

Aliter etiam ostenditur, quia (ut supra dixit Aug.) ea necessitate dicimus tres personas, ut responderemus quærentibus quid tres? per quid autem de essentia quæritur: Non enim inuenitur quid illi tres sint, nisi essentia.

Responsio.

Prima opinio.

Quibusdam videtur quod nomine personæ significetur essentia, cum dicitur, sunt tres personæ, propter verba Aug. supra adducta: sensusque erit illius, Sicut tres id habentes commune quod est persona: id est tres sunt quorum quisque est persona, id est essentia. Sed quomodo iuxta hunc

Reprobatio.

sensum dicitur, alia persona Patris, alia Filij? Et hoc etiam ita voluit intelligere, scilicet. Alius est Pater, & alius est Filius. Id tamen commune habentes quod est persona: idque confirmant autoritate Aug. lib. 7. de Tri. dicitis, quod non aliud est essentia, & aliud persona. Sed quid respondebunt Aug. lib. de Fid. ad Petr. dicenti, alius est Pater in persona, siue personaliter: & alius personaliter Filius? &c. quæ in persona non conueniunt: ergo per personam non intelligendum est essentiam. Cap. 6

Ideo congruentius iuxta Catholicorum *Opinio*
sententiam aliter videtur nobis dicendum, *Magistri.*
scil. quod hoc nomen Persona multipli-
cem intelligentiam facit. Intelligentia au-
tem dictorum (ait Hilar. lib. 4. de Trinita.)
ex causis est assumenda dicendi: quia non *Nota regu-*
sermoni res, sed rei sermo subiectus est. *lam intel-*
Discernentes ergo causas huius nominis Per- *ligendi scri-*
sona, significationem distinguimus, dicentes *pturam.*
quod illud proprie secundum substantiam
dicitur, & essentiam significat, cum dicitur,
Deus est persona, Pater est persona: ut dicit
August. Quadam tamen necessitate trans-
latum est hoc nomen, ut supra dixit August.
ut pluraliter dicerentur tres personæ, cum
quæreretur quid tres aut tria. Vbi non si-
gnificat essentiam, quæ est communis tri-
bus, sed subsistentias, vel hypostasas, secun-
dum Græcos. Qui aliter accipiunt substan-
tiam, id est hypostasim, quam nos, qui dici-
mus substantiam esse essentiam siue natu-
ram, personas autem dicimus hypostasas.
Cum ergo dicimus tres personas, non ibi
Personæ nomine essentiam significamus.
Quid ergo dicimus? Dicimus quia tres per-
sonæ sunt, id est tres substantiæ siue tres
entes, pro quo Græci dicunt tres hyposta-
sas. Et hic sensus adiuuatur verbis August.
dicentis tres personas esse vnā essentiam, &
non ex eadem essentia: nec aliud intelliga-

tur ibi esse persona, aliud essentia. Tres enim illæ personæ, id est substantiæ, vna sunt essentia, & vnius essentiæ: non autem sunt vna persona: vel licet Persona dicatur secundum substantiam aliquando: Nam si hoc diceretur, confusio fieret in personis.

Obiectioni respondetur illorum qui dicunt hoc nomen, Persona, pluraliter dictum dicere substantiam.

AD hoc autem quod illi dicunt, cum quæritur quid tres vel tria, de essentia quæritur: quia non inuenitur quid illi tres sint, nisi essentia: Dicendum quod dum quæritur quid tres, vel quid tria, non de essentia quæritur: nec ibi quid ad essentiam refertur. Sed cum fides Catholica (sicut Iohannes in Can. Tres sunt qui testimonium) tres esse confitetur, dum quærebatur quid illi tres: sensus erat an essent tres res, & quæ tres res, & quo nomine illæ significarentur. Et ideo loquendi necessitate inuentum est hoc nomen Persona, ad respondendum, & dictum est tres personæ.

Quid non quæritur semper de essentia.

Nota.

Alia persona Patris In quo sensu intelligatur dum dicitur, Alia persona Patris, alia Filij & c. id est alia substantia Patris, vel hypostasis, alia Filij. In quo similiter sensu & accipi posset dum dicitur, Alius Pater alius: congruentius tamen ex ratione dicti alia variatur intelligentia, vt hic Personæ nomine proprietas

Personæ intelligatur : quasi dicat, Alius est in persona siue personaliter Pater, id est proprietate sua Pater alius est quàm Filius: quia paternali proprietate distinguitur hypostasis Patris ab hypostasi Filij, &c. Hoc etiam modo accipi potest Persona in præmissis loquutionibus, Alia persona Patris, alia Filij &c.

C A P. *Secundum. Nomen Personæ multipliciter dicitur.*

EX prædictis colligitur quòd nomen Personæ in Trinitate tripliciter dicitur : aliquando pro essentia, aliquando facit intelligentiam hypostasis, aliquando facit intelligentiam proprietatis. De prima supra. De duabus autem acceptionibus, ne coniecturis aliquid dicere videamur, D. Hieronymum in expositione fidei Catholicæ ad Damasum ita dicentem audiamus : Impietatem Sabellij declinantes, tres personas expressas sub proprietate distinguimus, &c. Non enim nomina tantummodo, sed etiam nominum proprietates, id est personas, vel (vt Græci exponunt) hypostases, id est subsistências confitemur, &c. Ecce hic apertè dicit Hierony. proprietates esse personas, & personas esse subsistências. Ecce nomine Personæ significatur & hypostasis & proprietas. Iohannes etiam Damascenus Personas ipsas dicit esse hyposta-

E P I T O M E

ses, & eas dicit entes, ita inquit: In deitate
vnā naturam confitemur, & tres hypostasēs
secundum veritatem entes, id est personas.

DE PROPRIETATIBVS
Personarum.

D I S T I N C T. Vigesima sexta
CAP. Primum.

Cautè vtendum nomine Hypostasis.

NVnc de Proprietatibus Personarum,
quas frequenter in hoc tractatu com-
memorauimus, aliquid loqui nos o-
portet. Sed primū audiāmus quid de hoc
nomine Hypostasis Hieron. dicit. Ait enim
ad Damasum papam sub hoc nomine ve-
nenum latere, quoniam multi hæretici eo
vtiebantur, vt simplices seducerent, scil. pro
persona & pro essentia. Et ideo dicit hoc
nomine non vtendum sine distinctione vel
expositione, quando cum hæreticis conten-
debat, ne simplices crederent in Trinitate
tres esse substantias.

C A P. Secundum. Tres Proprietates
Personarum sunt.

IAm de Proprietatibus personarum videa-
mus. Ait Aug. in libr. de Fid. ad Petr. Est ^{cap. 10}
propriū solius Patris, non quia non est
natus ipse, sed quia vnū Filium genuerit: